

Al doilea motiv: recurenții susțin că pârâta era ținută de o decizie care concluziona la inexistența unui ajutor de stat, care a fost adoptată în anul 2006 (denumită în continuare „decizia din 2006”). Concluziile Tribunalului în sensul că o asemenea obiecție este inadmisibilă întrucât (i) recurenții „nu au identificat cu precizie decizia în cauză” și (ii) fuseseră invocate doar în stadiul replicii încalcă (a) condițiile impuse de jurisprudența Curții privind existența unei decizii și (b) este contrară normelor de procedură.

Al treilea motiv: refuzul Tribunalului de a admite că reclamanții aveau așteptarea legitimă că pârâta își va menține decizia din 2004, decizia din 2006 și conduita afișată din 2004 până la decizia atacată din 2016 este eronată. În primul rând, el nu ține seama de împrejurările cauzei, deși ele nu sunt contestate, și încalcă jurisprudența Curții cu privire la cerințele așteptărilor legitime. În al doilea rând, el se întemeiază pe încălcări ale procedurii.

Al patrulea motiv: concluzia Tribunalului (de la punctele 86-127) potrivit căreia Schema de promovare inițială constituie un ajutor de stat interpretează în mod eronat noțiunea de „ajutor de stat”. Potrivit jurisprudenței Curții, Schema de promovare inițială nu a implicat resurse de stat, aspect care este adevărat indiferent dacă creșterea prețurilor la energie din cauza costului energiei regenerabile constituia sau nu o „prelevare”. Mai mult, chiar dacă s-ar considera că existența unei „prelevări” ar fi determinantă (*quod non*), concluzia Tribunalului privind existența unei „prelevări” încalcă dreptul Uniunii și se întemeiază pe o încălcare a procedurii.

Al cincilea motiv: prin intermediul celui de al patrulea motiv al acțiunii din primă instanță, recurenții susținuseră în fața Tribunalului că pârâta a impus cerințe excesive în aprecierea sa cu privire la compatibilitatea măsurilor în cauză cu piața internă. Tribunalul (la punctele 130-136) a respins acel motiv considerând că cerințele relevante privind un „mecanism de control” nu fuseseră „impuse” de pârâtă și că ele erau conforme cu Orientările comunitare din 2008 privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului⁽²⁾, fapt care încalcă dreptul Uniunii.

Al șaselea motiv: prin intermediul primei părți a celui de al cincilea motiv al acțiunii din primă instanță, recurenții susținuseră că decizia atacată s-a întemeiat pe erori de fapt. Prin intermediul celui de al șaptelea motiv al acțiunii din primă instanță, recurenții susținuseră că decizia atacată se întemeie pe erori vădite de apreciere. Tribunalul (la punctele 139 și 166) a respins ambele obiecțiuni. Respingerea s-a întemeiat pe o încălcare a procedurii care aduce prejudicii recurenților. În primul rând, respingerea de către Tribunal a celui de al cincilea motiv nu a abordat conținutul acestuia din cauza unei interpretări eronate pe care Tribunalul i-a dat-o acestuia. De asemenea, ea nu reflectă conținutul acelui motiv, astfel cum a fost prezentat în replică. În al doilea rând, respingerea de către Tribunal a celui de al șaptelea motiv nu a reflectat conținutul acestuia astfel cum a fost prezentat în replică.

Al șaptelea motiv: recurenții susțin că respingerea de către Tribunal a celei de a doua părți a celui de al cincilea motiv al acțiunii din primă instanță, referitor la încălcări ale normelor de procedură de către pârâtă, încalcă dreptul Uniunii.

Al optulea motiv: recurenții susțin că respingerea de către Tribunal a celui de al șaselea motiv al acțiunii din primă instanță, referitor la faptul că pârâta s-a pronunțat în mod eronat asupra unor chestiuni care nu țin de domeniul dreptului ajutoarelor de stat și încălcarea de către pârâtă a dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) TUE încalcă dreptul Uniunii.

⁽¹⁾ JO 2017 C 69, p. 2.

⁽²⁾ JO 2008 C 82, p. 1.

Recurs introdus la 19 noiembrie 2019 de DK împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 10 septembrie 2019 în cauza T-217/18, DK/SEAE

(Cauza C-851/19 P)

(2020/C 68/32)

Limba de procedură: franceza

Parties

Recurentă: DK (reprezentanți: S. Orlandi, T. Martin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Serviciul European de Acțiune Externă

Concluziile recurentului

- anularea Hotărârii din 10 septembrie 2019 în cauza DK/SEAE (T-217/18);
- anularea Deciziei din 23 mai 2017 prin care s-a impus recurentului o sancțiune disciplinară;
- obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată din ambele proceduri.

Motivul și principalele argumente

Recurentul solicită anularea Hotărârii din 10 septembrie 2019 (T-217/18), prin care Tribunalul i-a respins acțiunea în anulare și l-a obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Recurentul invocă în această privință un motiv unic întemeiat pe o eroare de drept (punctele 28-53 din hotărârea atacată), în măsura în care Tribunalul a interpretat articolul 10 litera (b) din Anexa IX la statut în sensul că permite luarea în considerare a unui prejudiciu deja reparat pentru a justifica înăsprirea sancțiunii aplicate funcționarului în raport cu sancțiunea recomandată de comisia de disciplină.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializirana prokuratura (Bulgaria) la 21 noiembrie 2019 – Procedură penală referitoare la Ivan Gavanzov

(Cauza C-852/19)

(2020/C 68/33)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Partea din procedura principală

Ivan Gavanzov

Întrebările preliminare

O reglementare națională care nu prevede nicio cale de atac împotriva emiterii unui ordin european de anchetă în vederea percheziției la domiciliu sau la sediul unei societăți, a aplicării sechestrului asupra anumitor bunuri și a audierii unui martor este compatibilă cu articolul 14 alineatele (1)-(4), cu articolul 1 alineatul (4) și cu considerentele (18) și (22) din Directiva 2014/41⁽¹⁾, precum și cu articolele 47 și 7 din cartă coroborate cu articolele 13 și 8 din CEDO?

Poate fi emis în aceste împrejurări un ordin european de anchetă?

(¹) Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO 2014, L 130, p. 1).
